

[Kaj Rasmussen.]

de er derfor, om jeg så må sige, livets barske realiteter, og dette skulle da være en vis garanti for, at man fik det rigtige billede frem. På den anden side vil en sådan indsats, der jo til en vis grad vil blive frivillig fra de pågældende centres side, til sin tid meget let kunne mødes med den indvending, at man har udtaget nogle forkerte sager til prøve, eller at der er andre ting, som ikke er ordentlig oplyst. Derfor må man nok for at bygge helt på saglighedens solide fundament sige, at denne efterundersøgelse naturligvis ikke kan blive så videnskabelig og så velunderbygget, som hvis vi var villige til at ofre de 300.000 kr., som en virkelig effektiv undersøgelse forudsætter.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger om efterundersøgelsen, fordi jeg fik den opfattelse under udvalgsarbejdet, at dette var noget meget centralt og en forudsætning for, at man overhovedet ville gå med til en forlængelse af loven, altså ikke for de 5 år, som ministeren foreslog, men de 3 år, vi er blevet enige om. Jeg kan også tilføje, at revalideringscentrenes arbejde og muligheder i dag ikke giver en sådan erfaringsmængde, at vi helt er i stand til at overskue konsekvenserne af den meget fine lovgivning, vi fik i 1960 på dette område. Jeg er ganske overbevist om, at om 3 år får vi sammen med efterundersøgelsen, sammen med direktoratets oprettelse og den effektivisering, dette vil medføre, den revision af loven, som vi alle kan være tilfreds med, alle vi, som interesserer os for denne vigtige side af samfundslivet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget som helhed til vedtagelse med de ændringer, som ministeren har foreslået, og som er tiltrådt af et flertal i udvalget.

P. E. Eriksen: Det var med en vis skepsis, jeg ved første behandling talte om dette lovforslag, da mit parti nærer frygt for en udbygning af centraladministrationen på bekostning af den decentralisering, vi ønsker fremmet, fordi vi mener derved at fremme de opgaver, der nu skal løses. Jeg brugte også ved første behandling vendingen: hvad frigives der fra de enkelte kontorer i forhold til det personale, som skal ansættes ved den nye opbygning? Vi ønskede en nøje

undersøgelse for på et reelt grundlag eventuelt at kunne afvise det foreslåede direktorat, men det har været svært at finde den knage, hvorpå vi sagligt kunne hænge et nej. For selv om ministeren og udvalget understreger, at en gennemførelse af lovforslaget ikke betyder personalemæssige udvidelser, men derimod effektivisering og forbedring, enklere administration og hurtigere sagsbehandling, er vi så alligevel ikke derved med til at gøre administrationen større i den flaskehals, som socialministeriet i øjeblikket er? Det er ikke sagt som nogen kritik, men som en konstatering af forholdene. Disse tanker har venstres medlemmer af udvalget gjort sig under det meget oplysende arbejde, har jeg lov at sige, vi har haft i udvalget, et udvalgsarbejde med videre sigte. Men som også hr. Kaj Rasmussen har spurgt: hvad har revalideringsloven hidtil lært os, bl. a. om forholdet til de handicappede børn, og hvordan fremskaffer vi et materiale til bedømmelse af lovens virkninger fremefter? Loven foreslås nu optaget til revision om 3 år imod lovforslagets 5 år. Venstre har gennem udvalgsarbejdet forstået loven derhen, at den vil betyde en aflastning, en forenkling på centralt plan, og jeg kan tilføje håbet om, at den kommende opbygning ikke vil skuffe os deri.

Jeg rejste ved første behandling nogle spørgsmål, nævnte ganske kort invalideforsikringsrettens deling, hvor revalideringsafdelingen går til det nye direktorat. Efter de stillede ændringsforslag skal invalideforsikringsretten have repræsentation i revalideringsnævnet. Jeg forstår, at det nye direktorat skal have til huse side om side med invalideforsikringsrettens anden afdeling. Ifølge cirkulæret om invalidepension skal revalideringscentrene høres, og kan ændringen — hvad vi forstår er hensigten — betyde en afkortning af de ofte lange ventetider, inden afgørelserne falder, ville i hvert fald noget være nået.

Jeg håber ligeledes, at arbejdsdirektoratet må komme ind i billedet. Også for socialreformkommissionen foreligger der lige i disse dage i det underudvalg, der er nedsat vedrørende strukturobygningen, et materiale, og vi kunne i den forbindelse have vore bekymringer med hensyn til, om dette nye direktorat vil betyde en begrænsning